

A Khairul Anuar bin Zakaria lwn Pendakwa Raya

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO
K-05-164 TAHUN 2008

B SULONG MATJERAIE, ABDUL WAHAB PATAILDAN AZIAH ALI
HMR

5 OKTOBER 2011

C *Undang-Undang Jenayah — Membunuh — Niat — Inferens dari kecederaan yang dialami — Sama ada niat membunuh si mati wujud — Kecederaan serius dan kecederaan lain menyebabkan kematian — Sama ada kecederaan yang dialami si mati menunjukkan niat untuk membunuh*

D Apabila seorang anggota polis ('SP9') memasuki sebuah tempat kejadian, beliau melihat perayu berseluar tanpa berbaju, duduk di atas katil dalam sebuah bilik rumah tersebut dengan tangan yang berlumuran darah memegang sebilah parang. Seterusnya, SP9 ternampak di tepi katil tersebut mayat tanpa kedua-dua kaki, tanpa kepala dan tanpa kedua pergelangan tangan. SP9 juga

E melihat perayu telah mencucuk mayat tersebut dan perut mayat tersebut terburai. Kemudian SP9 keluar dari rumah tersebut untuk menunggu bantuan. Semasa SP9 menunggu bantuan, perayu keluar dari rumah dengan berpakaian lengkap dan diarah oleh polis agar rumah tersebut dibuka. Perayu menyerahkan diri bersama kedua-dua tertuduh yang lain. Pakar forensik

F ('SP8') menyatakan bahawa tikaman pada jantung dan paru-paru si mati menyebabkan kematian yang serta merta. Perayu menyatakan dua orang lain dan si mati menghisap ganja yang dibawa oleh si mati dan menyatakan bahawa perayu, oleh kerana takut dengan kenyataan si mati yang dia kebal, menghempapkan kipas dan pasu ke atas kepala si mati dan memukul kedua-dua tangan si mati dengan tukul. Kemudian perayu menyatakan si mati

G ditetak dengan parang bukan untuk mencederakan tetapi untuk mempertahankan diri dan keluarganya yang takut si mati akan hidup semula. Perayu menyatakan badan si mati dipotong dengan parang kerana takut si mati akan hidup semula. Perayu dan dua orang lain telah dituduh di bawah s 302

H dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan ('Kanun') kerana membunuh si mati. Pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes tanpa keraguan yang munasabah terhadap perayu. Hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana, selepas mendapati daripada penggunaan pelbagai senjata terhadap si mati memberi andaian bahawa: (i) si pembunuh berniat untuk memastikan si mati akan mati; dan (ii) kehadiran perayu dan dua yang lain di bilik rumah kejadian menjurus kepada perancangan terlebih dahulu oleh mereka. Kedua-dua tertuduh yang bersama dengan perayu disabitkan atas tuduhan tersebut dan dijatuhkan hukuman mati. Perayu seterusnya berhujah bahawa hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana terkhilaf apabila gagal mempertimbangkan

I

perbelaan kemabukan perayu disebabkan menghisap ganja sebelum kejadian seperti yang terkandung dalam s 85(2)(b) Kanun dan tindakan perayu adalah semata-mata untuk mempertahankan diri sahaja.

A

Diputuskan, menolak rayuan:

B

- (1) Peryu sendiri yang menunjukkan bahawa dia mengetahui si mati telah cedera setelah dipukul dengan kipas meja, pasu dan tukul. Keterangan juga menunjukkan bahawa perayu, antara lain, telah mengarahkan kedua-dua tertuduh membungkuskan kepala si mati. Keterangan SP8 adalah konsisten dengan keterangan perayu sendiri kerana menurut perayu selepas kejadian, dia dan kedua-dua tertuduh lain telah mandi dan pakaian baru diberikan kepada kedua-dua tertuduh yang lain. Peryu memakai seluar hitam dan berbaju putih. Sementara itu, Ketua Bahagian Siasatan Jenayah Daerah Kota Star ('SP14') dalam keterangannya menyatakan terdapat kesan dadah dalam darah perayu tetapi menafikan cadangan bahawa perayu berada dalam keadaan separuh sedar apabila ditemui. Justeru, kegagalan hakim yang bijaksana menimbang keadaan perayu yang 'mabuk' dalam penghakiman beliau, ia tidak menyebabkan 'miscarriage of justice.' Peryu gagal membuktikan bahawa s 85(2)(b) Kanun adalah terpakai (lihat perenggan 17).

C

D

E

- (2) Mengambil kira keadaan si mati, tindakan perayu terus menyerang si mati dan menetak si mati beberapa kali dengan parang adalah tidak munasabah oleh kerana pada masa tersebut ancaman daripada si mati terhadap perayu sudah terhenti. Tikaman pada jantung dan paru-paru telah menyebabkan kematian si mati dengan serta merta. Peryu oleh itu, sedar tentang perbuatannya menetak si mati dengan parang jelas menunjukkan bahawa ia dilakukan dengan niat untuk menyebabkan kematian (lihat perenggan 23).

F

- (3) Kegagalan hakim yang bijaksana dalam menyatakan peruntukan yang sesuai di bawah s 300 Kanun yang terpakai dalam kes tersebut tidak mencatatkan keputusan sehingga menyebabkan 'miscarriage of justice'. Berdasarkan keterangan yang ada jelas bahawa s 300(a) Kanun adalah terpakai (lihat perenggan 24).

G

H

[English summary]

When a police officer ('SP9') entered a scene of incident, he saw the appellant wearing only a pair of shorts without shirt, sitting on a bed in one of the room in the house, with his hands covered in blood, holding a machete. Then, SP9 saw at the side of the bed a body without both legs, head and both wrists severed. SP9 also saw the appellant had stabbed the body and the condition of the stomach overcast. Subsequently, SP9 had gone out of the house to wait for back-up. Whilst SP9 was waiting for back-up, the appellant came out of the house properly clothed and ordered by the police for the house to be opened.

I

- A The appellant surrendered himself together with two other accused persons. A forensic expert ('SP8') stated that the stab on the heart and lung caused the deceased's sudden death. The appellant stated that the two others and the deceased were smoking drugs brought by the deceased and stated that, the
- B appellant, because he feared the deceased's statement that he was invulnerable, struck a fan and a vase on the head of the deceased and hit both hands of the deceased with a hammer. Then the appellant said that the deceased was slashed with a machete, not to hurt him but to defend himself and his family, fearing that the deceased will come back alive. The appellant said the body of the
- C deceased was cut with the machete because of the fear that he will come back alive. The appellant and two others were charged under s 302 read with s 34 of the Penal Code ('Code') for the murder of the deceased. The prosecution successfully established a case without reasonable doubt against the accused. The learned High Court judge, upon finding from the use of various weapon
- D against the accused, made the inference that: (i) the killer intended to make sure that the deceased will die; and (ii) the presence of the appellant and two others in the room of the house where the incident took place pointed to the prior plan by them. Both the accused together with the appellant were convicted on the charge and sentenced to death. The appellant further contended that the learned High Court judge had erred when he failed to
- E consider the defence of intoxication of the appellant by reason of consuming drug before the incident as contained in s 85(2)(b) of the Code and the act of the appellant was merely in self defence.

Held, dismissing the appeal:

- F (1) It was the appellant himself who had shown that he knew that the deceased had died when he was hit with the table fan, vase and hammer. The evidence also showed that the appellant, inter alia, had directed both
- G the accused to wrap the head of the deceased. SP8's testimony was consistent with the appellant's testimony as according to the appellant after the incident, he and the two accused had taken bath and new set of clothes were given to the other two accused. The appellant wore a black pants and white shirt. Meanwhile, the Chief of the Kota Star District Crime Investigation Division ('SP14') in his evidence stated that there
- H was traces of drugs in the appellant's blood but denied the suggestion that the appellant was in semi-conscious position when he was found. Hence, the failure of the learned judge in considering the appellant's condition who was 'mabuk' (intoxicated) in his judgment, did not cause miscarriage of justice. The appellant had failed to prove that s 85(2)(b) of the Code was applicable (see para 17).
- I (2) Taking into consideration the condition of the deceased, the appellant's act of continuously attacking the deceased and slashing the deceased for a few times with the machete was unreasonable since at the material time, the threat from the deceased on the appellant had stopped. The stab on

the heart and lungs had caused the deceased instant death. The appellant, therefore, aware of his act of slashing the deceased with the machete clearly showed that it was done with the intention to cause the death of the deceased (see para 23).

A

- (3) The failure by the learned judge in stating the appropriate provision under s 300 of the Code which was applicable in the case did not damage the decision so as to cause miscarriage of justice. Based on the evidence available it was clear that s 300(a) of the Code was applicable (see para 24).]

B

Nota-nota

C

Untuk kes mengenai niat, lihat 4 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2010 Reissue) perenggan 1382.

Kes-kes yang dirujuk

D

Kenneth Fook Mun Lee v PP [2007] 2 MLJ 130; [2006] 4 CLJ 359, FC (dirujuk)

Chung Tain Kong @ Chung Fook Chung v PP [2010] 2 CLJ 397, FC (dirujuk)
PP v Ngoi Ming Sean [1982] 1 MLJ 24; [1981] CLJ 93; [1981] CLJ (Rep) 251 (dirujuk)

E

Abdul Aziz bin Mohamed Sharif v PP [2010] 6 MLJ 759; [2010] 5 CLJ 733, FC (dirujuk)

Kanji v State [1953] CrLJ 434 (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

F

Kanun Keseksaan ss 34, 85, 85(2)(b), 86, 299, 300, 300(a), 302

Rayuan daripada: Perbicaraan Jenayah No 45–22 Tahun 2002 (Mahkamah Tinggi, Alor Setar)

G

Ibrahim bin Kamaruddin (Mohd Hisham bin Abd Rahim bersamanya) (Ibrahim Kamaruddin & Associates) bagi pihak perayu.

Murtazadi bin Amran (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.

Aziah Ali HMR:

H

[1] Perayu dan dua orang lagi telah dituduh di bawah s 302 dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan kerana membunuh seorang bernama Chuah Leng Hai ('si mati'). Di akhir perbicaraan hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana telah mendapati bahawa pihak pendakwa telah berjaya membuktikan satu kes tanpa keraguan yang munasabah terhadap perayu dan lanjutan dari itu hakim yang bijaksana telah mensabitkan perayu atas pertuduhan tersebut dan perayu telah dijatuhkan hukuman mati. Hakim yang bijaksana mendapati tidak terdapat

I

- A keterangan yang mencukupi untuk mensabitkan dua lagi orang tertuduh kerana pembelaan mereka telah menimbulkan keraguan ke atas kes pendakwaan. Dengan itu kedua-dua mereka telah dilepas dan dibebaskan. Perayu telah merayu terhadap sabitan dan hukuman yang telah dijatuhkan. Setelah mendengar hujahan dan mempertimbangkan kandungan rekod rayuan kami dengan sebulat suara telah menolak rayuan perayu dan mengesahkan sabitan dan hukuman ke atasnya.
- B

LATAR BELAKANG

- C [2] Keterangan menunjukkan bahawa si mati telah dibunuh pada 4 Jun 2001 pada jam antara 5 pagi hingga 6.35 pagi dalam sebuah bilik di rumah No 46, Taman Datuk Kumbang, Jalan Datuk Kumbang, Alor Setar. Menurut pakar forensik SP8 Dr Bhupinder Singh 'the deceased died as a result of multiple stab and slash wounds' dan 'The stab wounds to the heart and lungs were the fatal wound. These wounds are ante mortem'. Selanjutnya beliau menyatakan bahawa 'The stab wound to the heart and lung would have caused death instantaneously'.
- D
- E [3] SP9 L/Kpl 122056 Abdul Halim adalah anggota polis yang mula-mula sekali masuk ke dalam rumah tempat kejadian. Semasa beliau berdiri di depan pintu bilik beliau telah melihat perayu yang hanya berseluar tanpa baju duduk di atas katil dengan tangan yang berlumuran darah memegang sebilah pedang (eksh P6G(B)). Kedua orang tertuduh yang lain tidak memegang apa-apa senjata cuma tertuduh ketiga sahaja yang memegang sebilah rotan. Semasa SP9 berdiri di depan pintu bilik dia nampak di tepi katil ada badan orang tanpa kedua-dua kaki, tanpa kepala dan tanpa pergelangan kedua tangan. SP9 lihat perayu cucuk mayat tersebut dari atas hingga ke bawah dan perut mayat terburai. Selepas SP9 beritahu perayu supaya serah diri dan pergi ke ruang tamu, SP9 keluar dari rumah tersebut untuk meminta bantuan. Semasa SP9 menunggu bantuan sampai perayu telah keluar dari rumah memakai *t-shirt* Pagoda dengan seluar hitam. SP9 telah menyuruh perayu masuk semula ke dalam rumah dan buka pintu rumah. Menurut SP11 K/Insp 14006 Muhammad Azam bin Abu Hanifah yang telah diarahkan oleh Ketua Bahagian Siasatan Jenayah Daerah Kota Star SP14 Supt Azizan bin Abd Aziz untuk pergi ke tempat kejadian, semasa beliau membuat pemerhatian dari luar pagar rumah perayu telah keluar menuju ke arahnya. Perayu telah dipujuk untuk menyerah diri bersama dua orang tertuduh yang lain. Lebih kurang lima hingga sepuluh minit kemudian ketiga-tiga tertuduh keluar dan mereka telah ditangkap dan dibawa ke Balai Polis Alor Setar.
- F
- G
- H
- I

[4] Di akhir kes pendakwaan hakim yang bijaksana telah membuat dapatan daripada keterangan saksi-saksi bahawa si mati disahkan meninggal dunia akibat kecederaan dari tikaman-tikaman, kelaran, luka-luka dan kecederaan

yang dialami olehnya. Hakim yang bijaksana mendapati berdasarkan penggunaan senjata-senjata seperti parang, pisau, tukul besi dan besi paip, ia memberi andaian bahawa si pembunuh berniat untuk memastikan si mati akan mati. SP8 dalam keterangannya berpendapat bahawa kecederaan si mati berkemungkinan dilakukan oleh lebih dari seorang. Hakim yang bijaksana mendapati bahawa ketiga-tiga tertuduh berada di bilik kejadian bersama-sama perayu dan dengan itu hakim yang bijaksana membuat andaian bahawa mereka telah membuat perancangan terlebih dahulu seperti dimaksudkan oleh peruntukan s 34 Kanun Keseksaan. Dalam alasan penghakimannya hakim yang bijaksana telah menyatakan seperti berikut:

Di akhir kes pendakwaan saya telah meneliti keseluruhan secara maksima keterangan saksi-saksi pendakwaan seramai 14 orang. Saya dapati pihak pendakwaan telah berjaya menegakkan suatu kes prima facie (sila lihat s 180(iii) Kanun Acara Jenayah) seperti pertuduhan terhadap kesemua tertuduh. Oleh demikian T1, T2 dan T3 dipanggil membela diri.

Sehubungan dengan itu saya dapati daripada keterangan saksi-saksi, pihak pendakwaan berjaya menepati intipati peruntukan s 300 Kanun Keseksaan dibaca bersama peruntukan s 34 Kanun yang sama. Terdapat banyak keterangan menunjukkan penglibatan ketiga-tiga tertuduh dalam kejadian.

[5] Perayu memilih untuk memberi keterangan bersumpah. Keterangan perayu menunjukkan bahawa pada 3 Jun 2001 perayu berada di rumah tempat kejadian bersama-sama dua orang tertuduh yang lain. Pada 4 Jun 2001 jam lebih kurang 2.30 pagi dua orang lelaki Cina telah datang ke rumah tersebut. Salah seorang lelaki Cina tersebut bernama 'Ah Hai' (si mati). Mereka dan ketiga-tiga orang tertuduh berbual dalam bilik belakang rumah tersebut. Kemudian seorang dari lelaki Cina itu telah pulang meninggalkan si mati bersama-sama tertuduh. Keempat-empat mereka kemudian menghisap ganja yang dibawa oleh si mati. Menurut perayu si mati kemudiannya bercerita bahawa dengan tangkal (eksh P6K(c)) dia 'kebal' dan dia dan keluarganya berkemampuan seru roh kembali ke jasad. Menurut perayu si mati telah memotong lengan kiri dan kanannya dengan pisau kecil (eksh P5E(b)) dan tikam peha dan seluruh badannya dengan gunting (eksh P5M(b) dan P5N(b)) tetapi tidak ada kecederaan. Pada masa tersebut kedua-dua tertuduh yang lain sedang tidur di atas katil. Selepas itu perayu dan si mati tidur. Perayu meletak gunting-gunting diujung bantal tidurnya.

[6] Menurut perayu, pada lebih kurang jam 6 pagi beliau terjaga bila azan berbunyi. Perayu mengatakan bahawa dia nampak ada orang diujung kaki sebelah kanannya dan orang itu iaitu si mati menghayun parang ke arahnya. Perayu mengelak dan memegang parang tersebut dengan tangan kanannya menyebabkan jari manis dan jari kelingkingnya luka. Perayu rebut parang dari si mati sehingga hulu parang tercabut dari mata parang. Si mati memegang hulu parang dan perayu memegang mata parang. Semasa bergelut dengan si

A

B

C

D

E

F

G

H

I

- A mati, perayu mengatakan bahawa dia telah mencapai sebilah gunting (eksh P5F(b)) dan telah menikam si mati dengan kuat sehingga gunting itu patah. Perayu mengatakan beliau takut kerana si mati kebal dan melaung 'Allahuakbar' serta mencapai kipas meja (eksh P5A(b)) dengan kedua-dua tangannya dan menghempap kipas tersebut ke atas kepala si mati. Si mati kemudiannya mencapai sebilah rotan dan memukul perayu tetapi perayu menepis dengan tangan kirinya. Perayu kemudian mengambil pasu (eksh P6I(b)) dan pukul kepala si mati. Kemudian si mati hendak capai parang (eksh P6G(b)) yang ada di atas katil tetapi perayu telah capai tukul dan telah pukul tepat belakang tangan kanan si mati. Bila si mati cuba pegang parang dengan tangan kirinya, perayu pukul belakang tangan kiri si mati sebanyak dua kali. Perayu lihat si mati telah cedera. Perayu menetak si mati dengan parang beberapa kali sehingga si mati jatuh. Selepas itu perayu telah membuka lampu bilik dan lihat darah melimpah dengan banyak atas lantai. Dia lihat kedua-dua tertuduh yang lain duduk atas katil dalam keadaan panik. Perayu mengatakan bahawa akibat pergelutan dengan si mati, jari manis dan jari kelingking tangan kanannya cacat kekal dan tangan kirinya patah.

- [7] Perayu nafi dia menyerang si mati untuk mencederakan si mati. Menurut perayu dia menetak si mati untuk mempertahankan dirinya dan ibu, anak saudara dan isterinya yang sedang tidur di bilik hadapan rumah. Perayu mengatakan si mati merbahaya dan agresif. Menurut perayu dia dalam keadaan sedar semasa bergelut dengan si mati. Dia sedar dia kena ancam. Perayu nafi bahawa dia menyerang si mati bersama-sama dua orang tertuduh yang lain.
- F Perayu mengatakan bahawa kedua-dua tertuduh yang lain tidak bergelut dengan si mati atau pun mencederakan atau memukul si mati. Perayu nafi dia bersama dua orang tertuduh yang lain merancang untuk bunuh si mati.

- [8] Perayu kemudian mengajak kedua orang tertuduh mengikutnya bertakbir kerana menurut perayu dia dalam keadaan ketakutan kerana takut si mati hidup balik. Menurut perayu selepas bertakbir dia memotong badan si mati dengan parang bermula dengan kepala si mati kerana takut si mati hidup semula. Dia kemudian memotong kedua-dua kaki dan tangan si mati. Perayu mengarah dua orang tertuduh lagi untuk bungkus kepala dan anggota badan si mati. Perayu kemudian membelah dada si mati (lihat gambar-gambar P13(8), P13(23), P13(24) dan P13(5)). Menurut perayu selepas memotong badan si mati beliau kemudian memeluk senaskah tafsir Al-Quran untuk menenangkan dirinya. Dia kemudian menyuruh tertuduh ketiga untuk mengambil air dari peti sejuk di dapur kerana dia dahaga.

- I [9] Di akhir kes pembelaan hakim yang bijaksana menolak dakwaan perayu bahawa kecederaan *ante mortem* dan *post mortem* terpaksa dilakukan atas sebab kononnya keupayaan si mati boleh hidup semula selepas mati. Hakim yang bijaksana mendapati penjelasan perayu tidak masuk akal dan tidak

berpijak di alam nyata. Keterangan perayu mengenai si mati tidak ‘lut’ ditikam dan boleh hidup semula selepas mati adalah satu rekaan dan khayalan yang tidak boleh diterima oleh sesiapa yang berfikiran waras. Hakim yang bijaksana juga mendapati cerita perayu tentang pergelutan di antaranya dengan si mati yang diberi secara terperinci adalah rekaan semata-mata kerana terlampau sempurna sehingga sukar diterima akal kerana pergelutan itu berlaku dengan pantas dan keadaan dalam bilik adalah samar-samar diterangi oleh lampu tidur sahaja.

A

B

[10] Hakim yang bijaksana juga memutuskan bahawa pembelaan perayu bahawa dia mempertahankan diri tidak dapat diterima. Hakim yang bijaksana mendapati bahawa pembabit perayu dalam pembunuhan si mati adalah jelas. Hakim yang bijaksana menyatakan seperti berikut:

C

Saya tidak dapat menerima pembelaan T1 sebagai pembelaan mempertahankan diri (*private defence*) kerana kesan kecederaan *ante mortem* dan *post mortem* yang teruk dialami oleh si mati. Saya menerima pendapat pakar forensik (SP8) yang menyatakan kecederaan sedemikian berkemungkinan dilakukan ekoran khayalan (*hallucination*) hasil pengambilan dadah. Ia terbukti T1 mengaku mengambil dadah ganja sebelum kejadian. Ini disokong oleh keterangan SP14 yang menyatakan dalam darah T1 terdapat kesan dadah. Pada pertimbangan saya daripada fakta keterangan kes ini jelas pembelaan mempertahankan diri tidak munasabah. Kecederaan dan peristiwa sebelum kejadian tidak selaras dengan ciri-ciri pembelaan mempertahankan diri mengikut kehendak undang-undang ... Kecederaan ibu jari T1 disebabkan pergelutan di antara si mati yang berkemungkinan untuk mempertahankan diri.

D

E

Dengan itu perayu didapati telah gagal menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan. Perayu telah didapati bersalah dan disabitkan kesalahan seperti pertuduhan dan dikenakan hukuman gantung sampai mati.

F

G

[11] Di hadapan kami peguambela yang bijaksana telah membangkitkan pembelaan tambahan ia itu mabuk (*intoxication*) selain dari pembelaan mempertahankan diri yang telah dikemukakan oleh perayu di Mahkamah Tinggi. Peguambela berhujah bahawa hakim yang bijaksana telah terkhilaf kerana gagal mempertimbangkan pembelaan mabuk (*‘intoxication’*) walaupun terdapat keterangan bahawa perayu telah menghisap ganja sebelum kejadian (*Abdul Aziz bin Mohamed Sharif v Public Prosecutor* [2010] 6 MLJ 759; [2010] 5 CLJ 733).

H

[12] Peguambela yang bijaksana berhujah bahawa keterangan perayu menunjukkan bahawa mereka bingung kerana mengambil dadah. SP14 dalam keterangannya ada menyatakan bahawa dalam darah perayu ada kesan dadah. Dalam penghakimannya hakim yang bijaksana juga menyatakan bahawa Yang Arif menerima pendapat pakar forensik SP8 bahawa kecederaan kepada si mati

I

A berkemungkinan dilakukan ekoran khayalan (*hallucination*) hasil pengambilan dadah. Yang Arif hakim yang bijaksana juga telah menyatakan bahawa cerita perayu mengenai kekebalan si mati tidak dapat diterima akal dan pada hemat hakim yang bijaksana ia adalah suatu ilusi kesan pengambilan dadah.

B

[13] Peguambela yang bijaksana seterusnya berhujah bahawa mabuk atau 'intoxication' perayu adalah atas dasar sukarela ('voluntary') dan keterangan SP12, SP8, SP9 dan perayu sendiri menunjukkan bahawa peruntukan s 85(2)(b) Kanun Keseksan adalah terpakai sebagai satu pembelaan bagi perayu. Seksyen 85 memperuntukkan seperti berikut:

C

(1) Save as provided in this section and in s 86, intoxication shall not constitute a defence to any criminal charge.

D

(2) Intoxication shall be a defence to any criminal charge if by reason thereof the person charged at the time of the act or omission complained of did not know that such act or omission was wrong or did not know what he was doing and:

(a) the state of intoxication was caused without his consent by the malicious or negligent act of another person; or

E

(b) the person charged was by reason of intoxication insane, temporarily or otherwise, at the time of such act or omission.

Seksyen 86 memperuntukkan seperti berikut:

F

(1) Where the defence under sub-s 85(2) is established, then in a case falling under paragraph (a) thereof the accused person shall be acquitted, and in a case falling under paragraph (b), the provisions of s 84 of this Code, ss 347 and 348 of the Criminal Procedure Code shall apply.

G

(2) Intoxication shall be taken into account for the purpose of determining whether the person charged had formed any intention, specific or otherwise, in the absence of which he would not be guilty of the offence.

(3) For the purpose of this and the preceding section 'intoxication' shall be deemed to include a state produced by narcotics or drugs.

H

[14] Persoalan yang berbangkit daripada hujahan peguambela yang bijaksana adalah sama ada hakim yang bijaksana telah terkhilaf kerana gagal mempertimbangkan keadaan perayu yang didakwa mabuk pada masa kejadian dan sama ada kegagalan ini telah menyebabkan *miscarriage of justice*. Beban pembuktian adalah di atas perayu untuk membuktikan bahawa beliau terlalu mabuk sehingga beliau tidak tahu bahawa perbuatannya adalah salah atau tidak tahu apa yang dibuat olehnya. Dalam kes *Kenneth Fook Mun Lee v Public Prosecutor* [2007] 2 MLJ 130; [2006] 4 CLJ 359 yang dirujuk oleh peguambela yang bijaksana, Richard Malanjum HMP telah merujuk kepada kes *Kanji v State* [1953] CrLJ 434 seperti berikut:

I

In *Kanji v State*, the accused who was heavily drunk shot at a boy with a gun from a distance of about ten paces and the shot struck the abdomen of the boy who died shortly afterwards. It was held that the accused was guilty of murder under this clause ... Needless to say, if the level of intoxication of the accused was so high that he did not know that what he was doing was wrong or did not know what he was doing the burden is on him to bring his case within the meaning of s 85(2)(b).

A

B

[15] Apabila 'mabuk' merupakan satu isu dalam proses menentukan keadaan pemikiran perayu pada masa kesalahan seperti yang dipertuduhkan dilakukan, penentuan hendaklah dibuat melalui inferensi daripada fakta-fakta relevan yang diketahui dan keadaan semasa termasuk perilaku perayu pada masa yang material. Ini telah dijelaskan oleh Richard Malanjum HMP dalam kes *Kenneth Fook Mun Lee* seperti berikut:

C

... in our view where intoxication is in issue the process of determining the state of mind of an accused person at the time of commission of the offence for which he is charged should be by way of inferences from the known relevant facts and on the totality of the surrounding circumstances including his conduct at the material time and taking into account the evidence of his intoxicated state and not by way of 'ascertaining the existence of intention where intoxication is in issue, that is to say, whether such a determination must first be made without taking intoxication into consideration'.

D

E

[16] Berpandukan autoriti di atas, kami berpendapat keterangan SP9, SP8 dan SP12 sahaja tidak mencukupi untuk membuktikan bahawa perayu mabuk. Apa yang dinyatakan oleh SP8 dan SP12 adalah merupakan satu pendapat sahaja. Mahkamah harus menimbang fakta-fakta dan keadaan yang dapat dilihat dari keterangan yang telah dikemukakan untuk menentukan sama ada s 85(2)(b) Kanun Keseksaan terpakai iaitu perayu mabuk sehingga dia tidak tahu bahawa perbuatannya mencederakan si mati dengan parang hingga mati adalah salah atau dia tidak tahu apa yang dibuat olehnya pada masa tersebut seperti yang diperuntukkan di bawah seksyen tersebut.

F

G

[17] Dalam mempertimbangkan hujahan ini kami merujuk kepada keterangan perayu sendiri yang menunjukkan bahawa dia tahu si mati telah cedera setelah dipukul dengan kipas meja, pasu dan tukul. Keterangan juga menunjukkan bahawa perayu telah menyuruh tertuduh kedua untuk pergi mengambil air dari peti sejuk di dapur kerana dia dahaga. Dia juga yang mengarahkan kedua-dua tertuduh untuk membungkus kepala si mati. Selain dari itu semasa SP9 pertama kali melihat perayu, dia hanya memakai seluar tanpa baju tetapi pada masa perayu keluar rumah untuk berjumpa SP9, dia memakai *t-shirt* Pagoda dan berseluar panjang. Keterangan SP9 adalah konsisten dengan keterangan perayu sendiri kerana menurut perayu selepas kejadian dia dan kedua-dua tertuduh yang lain telah mandi dan selepas mandi dia beri pakaiannya kepada mereka dan dia sendiri memakai seluar hitam dan

H

I

- A *t-shirt* warna putih. SP14 dalam keterangannya ada menyatakan bahawa dalam darah perayu ada kesan dadah tetapi beliau telah menafikan cadangan peguambela bahawa semasa SP14 jumpa perayu, dia dalam keadaan separuh sedar. Setelah meneliti keterangan yang ada kami mendapati bahawa walaupun hakim yang bijaksana gagal menimbangkan ‘mabuk’ atau *intoxication* dalam
- B penghakiman beliau, ia tidak menyebabkan *miscarriage of justice*. Tambahan pula perayu sendiri menyatakan bahawa semasa kejadian beliau dalam keadaan sedar. Oleh demikian kami mendapati bahawa perayu telah gagal membuktikan bahawa s 85(2)(b) Kanun Keseksaan adalah terpakai.

- C [18] Seksyen 299 Kanun Keseksaan mentafsirkan *culpable homicide* seperti berikut:

- D Whoever causes death by doing an act with the intention of causing death, or with the intention of causing such bodily injury as is likely to cause death, or with the knowledge that he is likely by such act to cause death, commits an offence of culpable homicide.

Seksyen 300 memperuntukkan seperti berikut:

- E Except in the cases hereinafter excepted, culpable homicide is murder:
- (a) if the act by which the death is caused is done with the intention of causing death;
- (b) if it is done with the intention of causing such bodily injury as the offender knows to be likely to cause the death of the person to whom the harm is caused;
- F (c) if it is done with the intention of causing bodily injury to any person, and the bodily injury intended to be inflicted is sufficient in the ordinary course of nature to cause death; or
- (d) if the person committing the act knows that it is so imminently dangerous that it must in all probability cause death, or such bodily injury as is likely to cause death, and commits such act without any excuse for incurring the risk of causing death, or such injury as aforesaid. (Emphasis added.)
- G

- H [19] Perayu tidak menafikan melakukan pembunuhan. Perayu mengaku telah menetak si mati beberapa kali tetapi menjelaskan bahawa beliau sekadar mempertahankan diri. Hakim yang bijaksana telah memutuskan bahawa berdasarkan keterangan dihadapannya pembelaan mempertahankan diri tidak dapat diterima. Berkaitan pembelaan ini, kami mendapati perayu dalam keterangannya mengaku telah menggunakan gunting untuk menikam si mati, kipas meja dan pasu untuk memukul kepala si mati dan tukul untuk memukul kedua-dua tangan si mati sebelum beliau menggunakan parang untuk menetak si mati.

- I [20] Tahap kecederaan yang dialami oleh si mati dapat dilihat dari laporan

post mortem (eksh P17). Laporan *post mortem* menunjukkan bahawa si mati telah mengalami kecederaan yang teruk di kepalanya seperti berikut:

A comminuted fracture of the left mandible;

The maxilla was also fractured on the left side;

The left frontal bone was fractured.

Menurut pakar forensik SP8 si mati 'had black hair and was bleeding from both nostrils' dan 'Bleeding from both the nostrils were due to the fracture of mandible and maxilla. The fracture was over the left cheek region. The said fracture could have been caused by blunt trauma to the region'. Si mati juga telah mengalami kecederaan teruk pada kedua-dua tangannya. Dalam keterangannya perayu mengaku telah memukul kedua-dua tangan si mati dengan tukul. Laporan *post mortem* mengenai tangan kiri si mati menunjukkan bahawa 'The phalanges were all fractured'. Ini bermakna bahawa semua tulang jari (*phalanges*) tangan kiri si mati telah patah. Pada kedua-dua tangan si mati terdapat 'marked bruising over the dorsal surface ... SP8 menyatakan bahawa 'The wound over the hand ... appears to be ante mortem as all show signs of bruising in the region of the wound ... When a person is alive there is circulation of blood. And due to rupture or cut of blood vessel, there is extravasation of blood into the tissue. This is not seen in post mortem injuries and as such there is no discoloration of tissue ... Seterusnya SP8 menyatakan bahawa 'The wounds on both hands ... are ante mortem due to the presence of the bruising. The injuries on the hands could be due to blunt trauma to the hands when the deceased was still alive while either protecting himself from any blow from the blunt weapons or was hit on the hand with blunt object'. Keterangan SP8 dan laporan *post mortem* si mati menunjukkan bahawa si mati telah mengalami kecederaan yang teruk selepas perayu memukul kepala dan kedua-dua tangannya. Sebaliknya laporan perubatan ke atas perayu (ms 462 rekod rayuan) menunjukkan bahawa kecuali kecederaan 'fracture head of 2nd metacarpal area' pada tangan kirinya, perayu tidak mengalami apa-apa kecederaan yang lain (*no external injury*). Oleh itu berbanding dengan keadaan fizikal perayu, si mati berada dalam keadaan yang lebih lemah akibat kecederaan yang dialaminya akibat perbuatan perayu.

[21] Dalam keadaan di atas persoalan yang timbul adalah sama ada masih ada ancaman berterusan daripada si mati terhadap keselamatan perayu? Dalam kes Mahkamah Persekutuan *Chung Tain Kong @ Chung Fook Chong v Public Prosecutor* [2010] 2 MLJ 732; [2010] 2 CLJ 397 Hashim Yusoff HMP merujuk kepada kes *Public Prosecutor v Ngoi Ming Sean* [1981] CLJ 93; [1981] CLJ (Rep) 251 dalam mana Ajaib Singh HMT menyatakan bahawa hak pembelaan diri tidak bermaksud seseorang itu boleh mencederakan lebih dari apa yang perlu untuk mempertahankan dirinya. Yang Arif telah menyatakan seperti berikut:

- A The Code provides that nothing is an offence which is done in the exercise of the right of private defence of a person's body. But there is no such right where the person has time to seek the protection of the public authorities. Nor will this right of private defence extend to the inflicting of more harm than is necessary for the purpose of defence. Subject to these limitations the right of private defence of the
- B body extends even to the voluntary causing of death or any other harm to the assailant if the person who exercises his right of private defence is under a reasonable apprehension that death or grievous hurt would be caused to him by the assailant. The right of private defence commences as soon as there is reasonable apprehension of danger to the body and this right continues so long as such apprehension of danger continues (see ss 96 to 102 of the Code). And it goes without saying that the
- C right of private defence ceases and is not available when there is no more apprehension of danger to the body.

- [22] Kami mendapati dengan mengambilkira keadaan si mati, tindakan
- D perayu terus menyerang si mati dan menetak si mati beberapa kali dengan parang adalah tidak munasabah oleh kerana pada masa tersebut ancaman daripada si mati terhadap perayu sudah terhenti. Ajaib Singh HMT dalam kes tersebut di atas telah menyatakan bahawa 'the right of private defence ceases and is not available when there is no more apprehension of danger to the body'.
- E Oleh demikian kami bersetuju dengan hakim yang bijaksana bahawa pembelaan ini tidak boleh diterima.

- [23] Perayu mengaku telah mengambil parang dan menetak si mati beberapa kali. Richard Malanjum HMP dalam *Kenneth Fook Mun Lee* berkata seperti
- F berikut:

The deliberate use of a dangerous weapon at another leads to the irresistible inference that it was done with the intention to cause death (see *Tham Kai Yaw & Ors v Public Prosecutor* [1976] 1 LNS 159; [1977] 1 MLJ 174).

- G Dalam kes sekarang keterangan menunjukkan bahawa bukan sahaja perayu menetak si mati malah dia juga telah menikam jantung dan paru-paru si mati. SP8 menyatakan bahawa 'The stab wounds to the heart and lungs were the fatal wound. These wounds are ante mortem'. Menurut SP8 tikaman pada jantung dan paru-paru telah menyebabkan kematian yang serta merta. Oleh
- H demikian kami mendapati dari keterangan bahawa bukan sahaja perayu sedar tentang perbuatannya malah perbuatannya menikam si mati dengan parang jelas menunjukkan bahawa ia dilakukan dengan niat untuk menyebabkan kematian.

- I [24] Peguambela yang bijaksana membangkitkan isu bahawa hakim yang bijaksana telah gagal untuk menyatakan peruntukan yang mana di bawah s 300 yang terpakai dalam kes ini. Pada pendapat kami atas keterangan yang ada kegagalan ini tidak mencatitkan keputusannya sehingga menyebabkan *miscarriage of justice*. Berdasarkan keterangan yang ada jelas bahawa s 300(a)

Kanun Keseksaan adalah terpakai. Berdasarkan alasan-alasan di atas kami dengan sebulat suara menolak rayuan perayu dan mengekalkan sabitan dan hukuman yang telah dikenakan ke atasnya.

Rayuan ditolak.

Dilaporkan oleh Mashrifah Ravendran

A

B

C

D

E

F

G

H

I